

Virmailan Väinämöinen vaelsi 2500 kilometriä kahdessa kuukaudessa

Virmailan vaeltava Väinämöinen Erkki Sipura palasi viimeisimmältä kävelyltään kotiin parahiksi heinänteekoon. Ihan pienestä ja loittelusta ei tälläkään kertaa ollut kyse, vaan mies taivalsi apostolinkyydillä Turusta länsirannikkoa pitkin Lappiin ja sieltä vielä itärajaa myöten alaspäin. Kilometrejä karttui kulkijan omien laskelmien mukaan 2512.

Padasjokelaisen patikka alkoi äitienpäivänä Turun tuomiokirkosta. Jumalanpalveluksen jälkeen alkoi matka pohjoiseen länsirannikkoa pitkin. Sipura herätti jälleen paljon huomiota Väinämöisen asussaan ja joutuikin matkansa varrella myös useamman toimittajan haastattelemaksi: pääsipa vaeltaja televisioonkin.

- Ihmiset suhtautuivat pääosin positiivisesti. Monet antoivat ruokaa ja yösijan, kiittelee Sipura.

Esimerkiksi Raumalla vastaan tullut mies tarjosi sohvansa kulkijan yö-

Erkki Sipuralla oli onneakin matkassa, kun suoalueelle eksytyään löysi ihmisten ilmoille.

puuksi. Muutaman yön Sipura oli tuttujen luona, mutta monet kerrat hän kallisti päänsä kuusen alle. Sammalmätästä mies kehuu mainioksi alueeksi. Myös ladot ja autiotatolot toimivat nukkumapaikkoina: kuluipa yksi yö lauta-

tapulin päälläkin.

Vaasassa, jossa virmalalainen täytti 71 vuotta, hän kustansi itselleen merkkipäivän kunniaksi kylpyläläyön.

Matkaan Sipura lähti aina neljän, viiden aikaan aamulla ja päivän aikana matka ete-

ni noin 40-50 kilometrin verran. Taukoa tuli, kun välillä piti täydentää vesivarastoja ja syödä. Ruokapuoli oli tosin välillä hyvinkin kehoissa kantimissa: erämaa-alueilla vaeltaessaan mies oli välillä vailla ruoanmurentakaan, eikä Lapissa meinannut edes taajamista löytyä pankkiautomaattia ruokaostoksia varten.

Tiukin paikka oli Lapissa, jossa vaeltaja eksyi tietömälle suoalueelle. Mies itse arvioi, että ilman eräkämpätä löytämänsä muonaa hän ei olisi selvinnyt ihmisten ilmoille. Pelastukseksi koitui poromajan katossa pusseissa ruokkuva varamuona: näkileipä, säilykkeet ja härskiintynyt voi.

- Kompassin kanssa yritin oikaista, mutta huomasin vasta myöhemmin että sen lasi oli halki. Viisi vuorokautta meni siellä suolla, kiersin keksin lähteä virtaavia vesiä kohti, kartasta katsoin että ne menevät Inaria kohti, ker-
too Sipura.

Viimein tuli tie vastaan. Ruokaa ei tässä vaiheessa ollut muruakaan, joten Sipura suostui ottamaan vastaan ystävällisen Volvo-kuskin ystävätarjouksen.

- Sanoin, että nyt taidan todella tarvita kyytiä. Autolla pääsin sitten Inariin asti, jossa tarjosivat vielä ruoan.

Uupumus painoi ilmeisesti sen verran, että ajokorttinkin hukkui. Viimeisen ker-
ran Sipura näki sen inarilaisessa ruokapaikassa. Keppi-
kin katosi matkalla kolmesti, sen sijaan Väinämöis-hattu löytyi myöhemmin ja lähetettiin postissa Padasjoelle. Aikaisemmin ulkomailla pyhiinvaellusreitillä mieheltä hukkui kännykkä ja pankkikortti rikkoutui.

Lappiin matkatessaan Sipura poikkesi myös länsirajan toisella puolen. Ylitettyään Ruotsin rajan Ylitornion kohteilla hän päätyi paikallisen kirkon luo.

- Kuvasin kirkkoa, kuten tapanani on, ja päätin käydä myös sisällä. En ollut yhtään tajunnut, että on pyhäpäivä, ja jumalanpalvelus meneillään. Pappi lopetti saarnansa ja kaikki kääntyivät töllistele-
mään, kun astelin sisään.

Kävi ilmi, että Ruotsissa vietettiin vasta tuolloin äitienpäivää. Erikoinen kulkija kutsuttiin kirkkokahveille kertomaan tarinansa. Myöhemmin padasjokelainen törmäsi rippikouluryhmään ja vierai-

li myös rippileirillä.

Kilpisjärvi oli vielä jäässä ja tuntureilla lunta Virmailan Väinämöisen saapuessa. Matkanteko oli vilpoisaa, kun tuulikin oli kylmä. Monessa talossa paikalliset keittivät kulkijalle teetä. Lappilaiskaupassa kehoittivat ottamaan lehden, jossa oli juttu vaeltavasta Väinämöisestä.

Kekkospuistossa tarvottuun Sipura kulki jälleen harhaan lähellä itärajaa. Hytysiäkin oli jo tässä vaiheessa riesaksi asti. Kuusamoon hän tuli päivä sen jälkeen, kun kansanjoukot olivat vastaanottaneet kaivuri-Mutasen.

Kotimatka tahtui bussilla ja junalla. Parin kuukauden kulutuksessa vaatteet rispaantuivat pahanpäiväisesti ja kengät ovat entiset: ei mikään ihme sinänsä, sillä niillä oli askellettu yhteensä yli 5000 kilometriä. Uusi vaateparsi on jo tilattu räätätiltä, mutta Sipura ei lupaa enää vastaavallaisia kävelylenkkejä.

- Noin pitkiä matkoja tuskin ainakaan. Suunnitelmista olisi kävellä Hämeenlinnasta Turkuun ja syksymällä Imatralta Kolille.